

Μεσολογγίτισσαι

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ Κ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Υπό τὸν τίτλον τοῦτον τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενον Περιοδικὸν «Isis» δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τοῦ κ. Jean Libert, ὅστις ἐξαίρει τὸ καλλιτεχνικὸν ἔργον τοῦ Ἑλλήνος ζωγράφου κ. Κ. Παρθένου.

ΗΜΕΡΟΝ, ὅτε αἱ μεγάλαι παραδόσεις τῆς τέχνης ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῶν σχολῶν καὶ ἐκ τῆς ψυχῆς μας, δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ οἱ ζωγράφοι φροντίζουσι νὰ ἀποχωρισθῶσι τῶν ἀρχῶν, ἃς ἔλαβον ἐκ τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ καὶ τῶν διδασκάλων μας, καὶ ἐπωφελοῦνται τῆς οἰστηλότητος τῶν impressionnistes καὶ τῶν συμβολιστῶν. Καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως ἤδη ἐγνωρίσθησαν πρὸς τὸ νέον, τὸ δυνατόν, ἀλλ' ἐρμηνεύουσι τὰς βαθεῖας σχέσεις τῶν ἐν τῇ ἀγιογραφίᾳ, ἐνῶ αἱ Ἐκθέσεις

τῶν ἡμετέρων πρωτοπόρων τῆς τέχνης δὲν δύνανται νὰ ὑπενθυμίζωσιν ἢ τὸ φρενοκομεῖον.

Ὁ ζωγράφος Κ. Παρθένος, ἂν καὶ θαυμαστῆς τῆς κλασικῆς τέχνης τῆς γενεθλίου τοῦ χώρας, τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, φαίνεται μετατοπίζων τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν ἐν τῇ συγκαταστήσει τοῦ συμβόλου ἐνὸς ἰδανικοῦ κόσμου καὶ ἀνανεοῖ τὴν βυζαντινὴν τέχνην, ἀπὸ πολλοῦ ἐξαφανισθεῖσαν, διότι τὰ ἄμορφα σχεδιάσματα τῶν μοναχῶν τοῦ Ἄθω δὲν ἤμπορουν νὰ παρουσιάσωσι μίαν τέχνην τελείως ὀρισμένην.

Ἡ Βυζ. τέχνη, ἥτις κυρίως κοσμεῖ τοὺς Ἑλληνικοὺς ναοὺς τῆς Ἀνατολῆς, εἴλκυσε καὶ ἡμᾶς ἐπίσης διὰ τῶν συγγραφῶν τοῦ Charles Diehl καὶ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Σοφίας Paul Adam. Ἀπονέμομεν τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τὴν βασιλικὴν τοῦ ἐν Κων)πόλει ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τοῦ Κρεμλίνου τῆς Μόσχας.

Ἀνεζητήσαμεν μάλιστα ἐντὸς τοῦ Βυζαντίου τὴν κλεῖδα τῆς Τέχνης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μεγάλην πλαστικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπετύχαμεν. Ἄλλ' ὁ Κ. Παρθένος ἀπέδειξεν ὀριστικῶς τὴν καλλιτεχνικὴν του δύναμιν εἰς τὰς τοιχογραφίας τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Πόρου.

Ὁ Κωνσταντῖνος Παρθένος τὰς πρώτας σπου-